

حضرت ابراهیم(ع) هم بر مصیبت امام حسین(ع) اشک ریخت

پژوهشگر مؤسسه علمی فرهنگی دارالحديث گفت: خداوند به وسیله وحی حضرت ابراهیم(ع) را از شهادت «حسین» فرزند پیامبر آخرالزمان توسط عده‌ای که گمان می‌کنند از امت پیغمبر هستند، آگاه کرد.

حجت‌الاسلام ملک‌پور در گفت‌وگو با فارس:

حضرت ابراهیم(ع) هم بر مصیبت امام حسین(ع) اشک ریخت

پژوهشگر مؤسسه علمی فرهنگی دارالحديث گفت: خداوند به وسیله وحی حضرت ابراهیم(ع) را از شهادت «حسین» فرزند پیامبر آخرالزمان توسط عده‌ای که گمان می‌کنند از امت پیغمبر هستند، آگاه کرد.

حجت‌الاسلام امیرحسین ملک‌پور عضو هیئت علمی مؤسسه دارالحديث در گفت‌وگو با خبرنگار آیین و اندیشه فارس درباره فرا رسیدن عید سعید قربان و سربلندی حضرت ابراهیم(ع) در امتحان الهی به آیه 102 سوره مبارکه «صافات» اشاره کرد و گفت: این آیه از قرآن کریم، جریان امتحان الهی را بیان می‌کند و منشأ این امتحان خوابی بود که حضرت ابراهیم(ع) دید.

وی با بیان اینکه خواب انبیاء برابر با وحی الهی است، اظهار داشت: وقتی حضرت ابراهیم(ع) این خواب را به اسماعیل عرضه می‌کند، ایشان چون پدر را مصمم بر انجام این کار می‌بیند، می‌فرماید: پدر این کار را انجام بده ان شاء الله مرا جزو پیامبران خواهی یافت!

* صبر و تسلیم ابراهیم(ع) و فرزندش، نمادی برای تمام مسلمانان جهان شد

این پژوهشگر مؤسسه دارالحديث عنوان کرد: امتحانات الهی برای عموم مردم، علت‌های خاصی دارد و عمده‌ترین امتحان الهی این است که صبر فرد در امر و نواهی الهی، میزان تعبد، تسلیم‌پذیری افراد مشخص شود که این موضوع در کل خلقت وجود دارد، لذا حضرت ابراهیم(ع) و فرزندش اسماعیل(ع) هر دو از صابران بوده، صبر و تسلیم عظیمی را به نمایش گذاشتند که بعدها به نمادی برای تمام مسلمانان جهان تبدیل شد تا آنها نیز، هر ساله به یاد این صبر در عید سعید قربان حیوانی را قربانی کنند.

ملک‌پور گفت: ذبح فرزند به دست پدر کار سختی است هرچند که شیطان نیز ابراهیم(ع) را وسوسه کرد که این موضوع، فقط یک خواب بوده است و یا اینکه اگر این کار را انجام‌دهی هر ساله مردم به تبعیت از شما فرزندان خویش را خواهند کشت و بدین ترتیب نسل انسان از بین خواهد رفت و ... اما با تمام این وجود، شیطان نتوانست کاری از پیش ببرد و این پدر و پسر هر دو مصمم، از امتحان الهی سرفراز بیرون آمده و صبر و تسلیم خویش را به نمایش گذاشتند.

* حضرت ابراهیم(ع) هیچ خلقی را محبوب‌تر از پیامبر آخرین نمی‌داند

وی به بیان روایتی مبنی نحوه امتحان حضرت ابراهیم(ع) پرداخت و اظهار داشت: شیخ صدوق(ره) روایتی را از امام رضا(ع) از صفحه 58 کتاب «171#& خصال»، حدیث 79 و همچنین در جلد یکم کتاب «171#& عیون اخبار الرضا» صفحه 209، حدیث یک، جریان ذبح حضرت اسماعیل را نقل می‌کند که این حدیث از اعتبار ویژه‌ای برخوردار بوده و با شینده‌های ما متفاوت است.

عضو هیئت علمی مؤسسه دارالحديث یادآور شد: در این روایت، امام رضا(ع) فرموده‌اند که حضرت ابراهیم(ع) بعد از ذبح گوسفند، می‌نشیند و اندکی ناراحت می‌شود که چرا من با دست خودم فرزندم را ذبح نکرده‌ام تا به ثواب پدری برسم که با دست خویش فرزندش را ذبح کرده است. به هر حال انجام اوامر الهی آن هم این امر بزرگ، ثواب عظیمی دارد.

وی افزود: در این هنگام خداوند به حضرت ابراهیم وحی می‌کند: یا ابراهیم! کدام خلق از خلائقم در نزد تو محبوب‌تر است. حضرت ابراهیم(ع) بیان می‌کند: خدایا هیچ خلقی از خلقت تو محبوب‌تر از پیامبر آخرین نیست و من محمد(ص) را بیشتر دوست دارم.

ملک‌پور با اشاره به اینکه همه انبیاء به ولایت و نبوت پیامبر آخرالزمان مکلف بودند و روایات فراوانی نیز در این خصوص داریم، گفت: امام صادق(ع) در روایتی فرمودند: هیچ پیغمبر و هیچ رسولی نیامد مگر اینکه مکلف بود ولایت ما را از تمام خلائق، با فضیلت دانسته و همگی بر ولایت ما اقرار کنند از این رو نباید تعجب کرد که حضرت ابراهیم(ع) پیامبر اکرم(ص) و اهل بیت علیهم‌السلام را بشناسد. لذا وقتی خداوند متعال سؤال می‌کند کدام خلق من نزد تو محبوب‌تر است، فرمود: پیامبر و حبیب؛ محمد المصطفی(ص).

وی تصریح کرد: زمانی که دوباره بر حضرت ابراهیم(ع) وحی می‌شود که آیا خودت را بیشتر دوست داری یا پیامبر آخرالزمان را؟ ابراهیم(ع) می‌فرماید: خداوند! پیامبر آخرالزمان از خودم نزد خودم محبوب‌تر است و من او را بیشتر دوست دارم. باز خداوند متعال سؤال می‌کند آیا فرزند او برای تو محبوب‌تر است یا فرزند خودت، بیان می‌کند: فرزند پیغمبر آخرالزمان را بیشتر دوست دارم. سپس

پروردگار می‌پرسد: آیا فرزند پیامبر آخرالزمان را از روی ظلم بکشند، سخت‌تر است یا فرزند خودت، به دست خودت و در راه اطاعت من؟

* ابراهیم(ع) هم در مصیبت امام حسین(ع) اشک ریخت

عضو هیئت علمی مؤسسه دارالحديث در ادامه به خبرنگار فارس گفت: در این هنگام خداوند متعال خبری به ابراهیم(ع) می‌دهد که فرزند پیامبر آخرالزمان را عده‌ای که، گمان می‌کنند از امت پیغمبر هستند فرزندش را به نام حسین(ع) ظالمانه می‌کشند همان‌طور که تو این قوچ را ذبح کردی همان‌طور فرزند پیامبر آخرالزمان، آن هم ظمناً و نه در راه اطاعت من، ذبح می‌شود. از این رو ابراهیم(ع) ناراحت شده و شروع به گریستن می‌کند.

وی عنوان کرد: خداوند متعال با دیدن اشک‌های حضرت ابراهیم، می‌فرماید: یا ابراهیم! به خاطر اشکی که برای ذبح فرزند پیامبر آخرالزمان برای حسین ریختی و نثار کردی ما ثواب پدری که با دست خویش فرزندش را ذبح می‌کند را به تو خواهیم داد. بنابراین، گریه بر آقا اباعبدالله(ع) باعث می‌شود تا حضرت ابراهیم(ع) ثواب ذبح فرزندش را دریافت کند و این نکته‌ای بود که با شینده‌های ما متفاوت بود.

ملک‌پور افزود: مصیبت ابا عبدالله الحسین(ع) آن قدر سخت است که گریه بر سیدالشهداء(ع) باعث می‌شود ثواب ذبح عظیم را به حضرت ابراهیم(ع) بدهند در حالی که ایشان آن ذبح را انجام نداده بود و خداوند به دلیل اینکه این پدر و پسر، سربلند و صابر از امتحان الهی بیرون آمده بودند، این پادش را به آنها اعطا کرد.